

Ylösnousemus

Ei ole mitään syytä kuoleman pelkoon – se on vain tapahtuma elämässä, se on yhtä luonnollinen kuin syntymä. Miksi meidän pitäisi sitä pelätä? Jotkut pelkäävät sitä, koska he ajattelevat sen olevan loppu, ja elämä on usein rakkain kaikesta, minkä omistamme. Iankaikkinen elämä on ihmisen suurin siunaus.

Jos ihmiset vain tekisivät Hänen tahtonsa sen sijaan, että katsoisivat toivottomina pimeää ja synkää hautaa, he voisivat kääntää silmänsä taivaaseen päin ja tietää, että Kristus on noussut ylös.

Sanoma ylösnousemuksesta on lohduttavin ja ihanin tapahtuma, mikä ihmiselle on annettu. Sillä kun kuolema ottaa meiltä rakkaimpamme, meidän surevaa sydäntämme lohduttaa se toivo, jumalallinen varmuus, mikä on ilmaistu sanoin "Hän on noussut ylös; ei hän ole täällä." (Mark. 16:6)

Tiedän koko sielustani, että Jeesus Kristus on voittanut kuoleman. Koska Lunastajamme elää, niin tulemme mekin elämään. Aivan yhtä varmasti kuin Vapahtajamme tuli iankaikkisen pelastuksemme aikaansaajaksi, niin meidän täytyy tuon saman kuuliaisuuden asteen kautta tulla oman korotuksemme aikaan-

saajiksi. Me vietämme pääsiäissunnuntaita tietäen, että me tulemme esiin ylösnousemuksessa.

Samoin me tiedämme, että meidät tuomitaan sen mukaan, mitä me teemme lihassa. Armo yksi ei pelasta. Ja kuinka kiitollinen olenkaan taivaalliselle Isälleni ja Jeesukselle Kristukselle evankeliumin palauttamisesta, mikä on opettanut minulle kuuliaisuuden merkitystä Hänen käskyilleen. Minun todistukseni teille on, että taivaallisen Isämme jokainen poika ja tytär täällä maan päällä, joka on kuuliainen evankeliumin ensimmäisille periaatteille ja toimituksille, saa tuntea suurta iloa elämässä ja ylösnousemuksessa.

Jeesuksen Kristuksen syntymä ja tehtävä on aivan yhtä todellinen minulle kuin maallisen isäni syntymä ja tehtävä. Kristus syntyi ja kuoli ihmisten syntien puolesta. Tiedän, että Hänen ylösnousemuksensa haudasta on yhtä todellinen kuin Hänen elämänsä ennen kuin Hän nousi taivaaseen. Tämä on pääsiäisen merkitys, että Hän on noussut ylös haudasta. Olen kiitollinen tästä tiedosta.

Tauno Savolainen
lähetysjohtajan toinen
neuvonantaja

Lähetystyön aloittaneita

Wayne Braunberger
Kearns, Utah 12. 10. 72
Dane Bounds
Poplarville, Mississippi 12. 10. 72
Michael Banford
Salt Lake City, Utah 12. 10. 72
Dale Johnson
Tacoma, Washington 12. 10. 72

Jarmo Evell
Vaasa 12. 10. 72
Fred Kenney
Sunnyvale, California 12. 10. 72
Matti Kuosmanen
Kuopio 12. 10. 72
Rich Kotter
Logan, Utah 12. 10. 72

David Larson
Newark, California 12. 10. 72
Robert Larson
Blackfoot, Idaho 12. 10. 72
Nolan Money
Salt Lake City, Utah 12. 10. 72
Carl Rohboch
Orem, Utah 12. 10. 72

Mark Sacket
Brigham City, Utah 12. 10. 72
Shawn Olsen
Spanish Fork, Utah 12. 10. 72
Russel Strong
Salt Lake City, Utah 12. 10. 72
Howard Treft
Bountiful, Utah 12. 10. 72

Gary Wahliquist
Richland, Washington 12. 10. 72
Jay Wiseman
Midvale, Utah 12. 10. 72

Juha Penttinen
Keravan seurakunta
Puhe Helsingin piirin
konferenssissa joulukuussa 1972

Jumalan valtakunnan työntekijöinä

Sallinette, että palaan näin harmaana päivänä menneeseen kesään. Istuin eräänä kauniina päivänä ongella veneessäni, jonka olin ankkuroinut kahden saaren väliseen kaapeaan salmeen. Salmen leveys lie-nee ollut noin viisikymmentä metriä. Kala ei syönyt ja siksi katseeni harhaili etsien jotakin kiinnostavaa, kunnes havaitsin että vastakkaiselta rannalta lähti pieni linnunpoikanen nähtävästi ensimmäiseen lentoyritykseensä suoraan salmen poikki. Emo seurasi poikasensa vierellä ja antoi ohjeita ja rohkaisi tätä. Seurasin jännittyneenä pääseekö poikanen kastumatta salmen yli – mutta sitä mukaa, kun veden pinta lähestyi, lähestyi myös pelastava ranta ja niin tuo varmasti loppuun ajettu poikanen putosi onnellisesti rantaheinikkoon kuivalle maalle.

Tuon pienen, luonnossa tavallisen tapahtuman näkeminen opetti minulle luultavasti jotakin. Olin liittynyt vähän aikaisemmin kirkkoon ja kovasti vielä tunsin epävarmuutta ja pelkoakin tulevia tehtäviä kohtaan. Tuo linnunpoikanen tiesi veden olevan sille vaarallisen, mutta silti se uskaltautui lentoon emon kehotuksesta. Se nähtävästi tajusi, että lentämään voi oppia vain lentämällä, ja emo ei olisi kehottanut sitä lentämään veden yli, ellei se olisi tiennyt, että poikanen selviytyisi toiselle rannalle.

Silloin kun päätin mennä kasteelle, tiesin, että tämä oli minun tieni, mi-

nun tieni, minun valintani. Olin vakuuttunut, että Kristus ei olisi koskaan ketään pyytänyt seuraamaan itseään, ellei Hän olisi tiennyt, että on mahdollista päästä vastarannalle. Luotan Hänen lupaukseensa, että Hän on oleva kanssani joka päivä, niin kauan kuin haluan noudattaa Hänen ohjeitaan. Hän on kulkenut meidän edellämme ja Hän tietää vaarat, jotka meitä väijyvät – elämän varjoiset paikat tiellämme. Rakkaudesta meihin Hän haluaa meidän selviytyvän vastarannalle. Mutta niin kuin ei kertomukseni linnuemokaan voinut poikastaan kantaa salmen yli, vaan sen oli itse omatoimisesti lennettävä, ei Kristukseen voi puolestamme kaikkea tehdä. Hän tietää, ettei kukaan voi tulla Isän tykö ilman, että häntä on koeteltu ja punnittu.

Kun Joseph Smith tiedusteli hänelle ilmestyneiltä taivaallisilta olennoilta, mihin kirkkoon hänen tulisi liittyä, häntä kehoitettiin olemaan liittymättä mihinkään silloiseen uskonnolliseen järjestöön.

Jumala oli katsonut ajan koittaneen valmistelujen aloittamiseksi Kristuksen paluuta varten ja tätä valmistelua palvelisi parhaiten kirkko, jolla olisi täysi valtuus ja tarvittavat oikeat tiedot.

Lupauksena niille, jotka työskentelevät tässä kirkossa kaikella voimallaan, ilmoitettiin mahdollisuus jäsenyyteen korkeimmassa eli selestisessä maailmassa Jumalan kasvo-

jen edessä. Tämä kuitenkin edellyttää, sitä, että otamme vastaan tehtäviä ja osoittaudumme kuuliaisiksi annetuille kehotuksille.

Meille nyt eläville on suotu maanpäällinen osuutemme aikana, jolloin Kristuksen tulemisen valmistelut ovat alkaneet. Tämä merkitsee sitä, että saamme tehdä työtä Jeesuksen Kristuksen johdolla ja Hänen valtuuttamiensa miesten kautta. Hän odottaa nyt meiltä todellista rakkautta – Hän kutsuu jälleen veljiään ja sisariaan. Hän on sanonut, että Hänen omansa kuulevat Hänen äänensä.

Kun lähdimme Isän kodista tänne maan päälle, kenties kuulimme Hänen kehotuksensa – olimme ehkä tietoisia, että valmistelut Hänen tulemistaan varten olivat käynnissä. Lupasimme kenties koettaa tehdä kaikkemme, jos meille tarjottaisiin mahdollisuus tehdä työtä Hänen kirkossaan.

Kun liityimme tähän kirkkoon, arvostimme suuresti jäsenyytämme – olimme astuneet varjosta valoon lämmittävän nuotion ääreen. Olemeko jääneet liian kauaksi sen piiristä, ovatko puut palaneet ja onko hämärä alkanut ympäröidä? Vieläkö ehtisimme hakea uutta polttoainetta, ennen kuin koko hiillos hiiptuu? Kuinka nyt käy niiden, jotka kauempana kulkien eivät enää näekään pelastavaa, lämmittävää tulta ja menehtyvät eksyen pimeään? Kysyvätkö he meiltä joskus, missä sen

sinun nuotiosi paloi, kun he eivät nähneet? Emmekö me olleet saaneet tehtäväksi pitää yllä tulta koko yön?

Tämän kirkon jäsenyys merkitsee sitä, että olemme valinneet Kristuksen toisen kerran – ensimmäisen kerran teimme sen ennen kuin maa luotiin. Tässä kirkossa meille on suotu enemmän tietoa näistä asioista kuin muille. Tässä mielessä me olemme veljämme vartijoita. Meidän tulisi pitää tietoa yllä, että mahdollisimman monet sen löytäisivät. Olen kiitollinen taivaalliselle Isälle, että Hän yhdessä Kristuksen kanssa on palauttanut oikeaa tietoa ja selvyyttä maailmaan ja että olen saanut liittyä Jeesuksen Kristuksen kirkkoon. Toivon, että voisin jatkuvasti kehittyä ja saattaa mahdollisimman monta läheistäni tämän sanoman piiriin. Toivon, että voisin kasvaa rakkaudessa kaikkiin ihmisiin ja oppisin paremmin tuntemaan omat vajavaisuuteni ja voisin ne korjata.

Olen kiitollinen perheestäni ja siitä, että he ovat suhtautuneet minuun niin kärsivällisesti ja suoneet minulle aikaa toimia kirkossa. Olen varma, että taivallinen Isämme palkitsee heidät siitä.

Tämä työ Kristuksen johdossa, Hänen järjestämässään kirkossa on todella arvokasta. Toivon, että saamme yhdessä iloita sen työn tuloksista, niin että mahdollisimman monta sielua voisi tulla Isän tykö.

MORMONIKIRKON KIRJOJA LAHJOITETTIIN LAPIN MAAKUNTAKIRJASTOLLE

Myöhempien Alkojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon paikalliset lähetysaarnajat luovuttivat perjantaina kuusi kirjaa Lapin Maakunta kirjastolle MAP-kirkon ensimmäisen presidenttikunnan puolesta.

Eräs MAP-kirkon jäsenen pääperiaatelta on, että "Jumalan kirkkaus on äly". Joseph Smith, kirkon ensimmäinen profeetta, sai ilmoituksen kautta seuraavan neuvon: "...etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja...". Vaikka jäseniä kehoitetaan etsimään tietoa kaikissa asioissa, erikoisesti korostetaan luonteeltaan hengellistä tietoa.

Auttaaksemme paikallisia asukalta ymmärtämään paremmin kirkkoamme, olemme

lahjoittaneet seuraavat kirjat kirjastolle: Mormonin kirja, Kummia tekoja ja ihmeitä. Totuuden palautus, Jumalan valtakunnan palautus, Kertomus MAP-kirkosta, ja Perheiltä käsimkirja. Kirjojen ohessa on kirjastolle luovutettu myös kymmenen minuutin kassetinauha kirkosta. MAP-kirkon jäsenmäärä Suomessa on kasvanut ja on suunnilleen 3 200. Täällä on 24 seurakuntaa ja kaksitoista kappelia. Noin sata lähetysaarnajaa, josta kaksitoista on suomalaisia, palvelee kaikkialla Suomessa etsien niitä ihmisiä, jotka ovat kiinnostuneita tietämään enemmän kirkosta, kertoivat kirjalahjan luovuttaneet vanhin Schoolje ja vanhin Strong.

Lapin Kansa

N:o 288, joulukuussa 1972